Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36531
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

opus sit ante quā petatis ab eo. Hi g̃ qui sc̃dm ppositū uocantur: q̃s credentes p̃sciuit ds̃ futuros sibi idoneos: ut ante quā crederent scirent. Quos presciuit & p̃destinauit. Hos quos scit futuros deuotos sibi ipsos elegit ad pmissa premia capessenda: ut hi qui credere uident & n̄ ita ut dignū ē agunt n̄ dicantur ad o electi: quia q̃d elegit ds̃ manet. Conformes fieri imaginis filii sui. hoc ē quia adhoc p̃destinant in futurū sclm. ut similes fiant filio dī: sicut iā supra memorauit. Vt sit ipse primogenit⁹ in multis frib⁹. Recte primogenit⁹ qui ante omnē creaturā n̄ factus sed natus ē ad cui⁹ exemplū ds̃ homines in filios sibi adoptare dignatus ē. Et primogenit⁹ in regeneratione xp̃o est & primogenit⁹ ex mortuis. cui⁹ natura ignorat̄ est & primogenit⁹ post uictoriā ascendens in celos. Primogenitus q̃ in omnib⁹ fr̄ nr̄ dr̄: quia homo dignatus ē nasci. Dn̄s ū est quia ds̃ nr̄ est. sicut dicit ppha. Hic ē ds̃ noster. Quos aū predestinauit: illos & uocauit. Vocare ē cogitantē de fide adiuuare: aut cōpungere eū quē sciat audire. Et quos uocauit: ipsos & iustificauit. Quos aū iustificauit: hos & magnificauit. Hoc dicit q̃d supra: quia q̃s presciuit ds̃ aptos sibi hi credentes pmanent: quia aliter fieri n̄ potest quā presciuit ds̃. Ipsos & iustificauit. ac p hoc magnificauit illos: ut similes fiant filio dī. Quid g̃ dicemus ad hec. Si ds̃ p nobis. quis contra nos. Manifestū est quia dō nobis testimoniū phibente quis ē qui audeat accusare nos: quando ipse q̃ iudex est ante p̃sciuit nos & idoneos iudicauit. Qui ppio filio suo n̄ pepcit: sed p nobis omib⁹ tradidit illū. Sic securos nos debere ee fidei causa hortatur: ut dm̄ qui p̃sciū ante quā ex impiis fideles essem⁹ filiū suū p nobis morti tradidisse ostendat. Quom̄ non q̃ cū illo omia nobis donauit. Si enī q̃d maius & precipuū ē p̃stitit nobis: ut filiū suū uerū & karissimū traderet ppter nos adhuc impios: quare n̄ q̃d minus ē facturus credatur p nobis iā credentib⁹ sibi. Minus ē enī nobis cū illo dare: quā illū nr̄i causa morti tradere. Quis accusabit aduersus electos dī. Hemine audere nec posse iudiciū & p̃scientiā dī in nobis retractare. aptum ē. Quis ē enī qui possit hec que ds̃ pbat inpbare: eū nemo equalis sit dō. Ds̃ qui iustificat. Hoc in esaya ppheta ē. q̃d hic quasi suū ponit: quia nemo ē alius qui q̃d pbat ds̃ arguat. ne forte ipse nos ds̃ accuset: sed n̄ potest quos iustificat accusare. Et q̃s erit q̃ dapnet. Xp̃o qui mortuus ē. immo qui & resurrexit. & est in dextera dī: qui q̃ iā intēpellat p nobis. Quia nos iustificat. accusare nos negat. simul & xp̃m dapnare nos n̄ posse. quia p nobis mortuus ē: ut de dō patre securi & xp̃o filio eius qui iudicaturus ē. in fide eorū letemur: Hinc illud ē q̃d